

[Erik Eriksen.]

Mening er galt, er dette, at Regeringen synes at have tabt Troen paa, at Erhvervslevet selv, naar det faar Lov til at udvikle sig harmonisk og under lige Vilkaar over for Samfundsmagten, er i Stand til at skabe Beskæftigelse. Selvfølgelig vil der altid være forskellige Aarsager af naturlig Art til Arbejdsløshed; f. Eks. vil der fremkomme en naturlig Arbejdsløshed inden for Sæsonarbejdernes Kreds, de Arbejdere, der er beskæftigede med Arbejde, hvor Vind og Vejr spiller ind, og forbigaaende Vanskeligheder for et Erhverv kan ogsaa gøre sig gældende og skabe en øjeblikkelig Arbejdsløshed. Men det er vor Opfattelse, at Hovedaarsagen til den enormt store Arbejdsløshed nu maa søges i den ulige Erhvervs politik, der føres her i Landet, og dette kan ikke for ofte fremhæves.

Vi staar i Virkeligheden i Dag i den Situation, at naar vi spørger den højtærede Regering, hvor den i Fremtiden vil placere Beskæftigelsesmulighederne, saa faar vi ikke noget Svar. Den højtærede Landbrugsminister sagde forleden ved et Mødeovre i Bramminge, hvor jeg var sammen med ham, at man skulde se paa Regeringens Politik som en Slags „Røde Kors“-Politik, og jeg maa tilstaa, at der er vistnok noget om dette. Regeringens Politik er efterhaanden ved at udvikle sig til en Slags Zone-Redningskorps, hvor man flittigt støder i Hornet, hver Gang en Udrykning finder Sted, men Beskæftigelsesmuligheder skabes der nu ikke ved at abonnere paa denne Politik, og jeg vil hævde den Opfattelse, at Regeringen ikke i det lange Løb kan nøjes med stadig at komme bagefter og samle de haardst medtagne op. Vi maa være naaet frem til det Tidspunkt, hvor Regeringen prøver at vise Vej frem, fortæller Befolkningen, hvor den regner med at skaffe Arbejde til de ledige Hænder inden for Produktionen i den Tid, der nu kommer. For trods den højtærede Socialministers Benægtelser her i Salen forleden er der nu alligevel meget, der tyder paa, at Regeringens Beskæftigelsespolitik er ved at bryde sammen, og dertil kommer, at de økonomiske Vanskeligheder desværre synes at ville taarne sig op nu i Foraaret.

Og maa jeg hertil blot føje dette, at den voldsomme Lagdeling af Erhvervene, vi gennem vor Valutapolitik skaber, skal nok vise sig at give Udslag paa forskellig Maade. Der er jo faktisk sket en Lagdeling i to store Hovedgrupper: paa den ene Side de beskyttede, paa den anden Side de ubeskyttede, og dette skal give Arbejdsløshed.

Vi lever jo i Arbejdsdelingens Tid. Det er Frugten af hele den tekniske og industrielle Udvikling, og saadan som Erhvervslevet nu er udviklet, specialiseret, maa Forholdene efterhaanden ses under den Synsvinkel, at Arbejdsdelingen gaar ud paa at producere og ombytte Varer med andre Varer, og naar dette er Tilfældet, skulde det staa blændende klart for enhver, som vil tænke alvorligt over det, at hvis f. Eks. min Arbejdsydelse i Læ af forskellige Foranstaltninger fra Statsmagtens Side faar en Værdi, som en anden og med tilsvarende Evner i en ubeskyttet Virksomhed skal arbejde 2—3 Gange saa længe for at opnaa for sin Arbejdsydelse, ja, saa opstaar den Tilstand, vi nu er inde i, det vil sige, at den, der har de ringere Vilkaar, faar for lidt af de Goder, der i Virkeligheden tilkommer ham, og den anden faar for lidt at bestille, han bliver arbejdsløs. Og da er det saadan, at i samme Grad som Forskellen øges, i samme Grad vil ogsaa Arbejdsløsheden vokse, og det er der al Grund til at bebrejde Regeringen, at den savner Blik for.

Den højtærede Socialminister var jo saa elskværdig ved første Behandling af Forslaget at fortælle mig, at Talen om Beskyttelse eller Ikke-Beskyttelse havde ikke noget paa sig; Landbruget var i Virkeligheden, sagde han, det Erhverv her i Landet, der var mest beskyttet. Nu maa jeg sige, at jeg vil antage, at denne Oplysning har omtrent samme Værdi som den, Ministeren senere fremkom med, nemlig at man ved det saakaldte Kanslergade-Forlig var enig om i mindst mulig Grad at tage Færdigvarer udefra!

Denne Lagdeling af Erhvervene giver sig i Dag iøjnefaldende Udslag, ikke blot ved Arbejdsløshedstallets Højde, men ogsaa ved en Række af de Udbyttedeklareringer, vi ser for Øjeblikket. Der er ingen Grund til at nævne Navne paa bestemte Virksomheder — Ministeren, er jeg overbevist om, læser Aviserne i lige saa høj Grad, som vi andre gør det —, men bortset fra den Slags Virksomheder er det nu min Opfattelse, at vi gaar baglæns i disse Aar. Et af de sikreste Tegn paa et Samfunds sunde eller usunde Udvikling, har man Lov til at sige, er Arbejdsløshedstallet. Det fortæller os om den Tilstand, hvori Erhvervslevet befinder sig, og man kan for Resten aflæse meget om de samme Forhold i Statistikken over Indkomst- og Formueforskydninger, ligesom de sociale Udgifters kolossale Stigning er Udtryk for Skævheder og Uligevægt i Samfundet.

Alt dette fortæller om Forhold og Vil-